

Illuster : periodiek voor de alumni van de Universiteit Utrecht

<https://hdl.handle.net/1874/404412>

Illuster

De Nationale
Wetenschapsagenda
— UU Centraal
(zie pagina 14)

Utrechts
Universiteitsfonds

Universiteit Utrecht

Alumnimagazine

Juli 2015

Alumni & de arbeidsmarkt

Coachnetwerk en Coachcafé
advies geven en krijgen

Natuurkunde studeren,
consultant worden

Utrechts netwerk
accelerator voor startups

Illuster

De aftrap

Het coachnetwerk

In mijn studententijd was de 'Rijksuniversiteit Utrecht' lang niet zo groot als nu. Net als veel van mijn tijdsgenoten heb ik mij nooit veel zorgen

hoeven maken over het vinden van een baan na mijn studie die aansloot op mijn capaciteiten en interesse. Met vertrouwen in de toekomst vervulde ik dan ook mijn militaire dienstplicht, wat een goede opstap bleek te zijn naar een aardige carrière bij de rechterlijke macht, uitmondend in het presidentschap van een schitterende rechtbank. 'Zonder geluk vaart niemand wel': groot te zijn geworden in een tijd van een ongekende economische groei en bloei is zo een soort van geluk.

Studenten heden ten dage ervaren veel meer problemen op de arbeidsmarkt en zij kunnen een steuntje in de rug goed gebruiken. Ik ben dan ook blij dat onze universiteit zich via verschillende programma's sterk maakt voor een betere aansluiting op de arbeidsmarkt voor studenten en jonge alumni. Een van die programma's is een paar weken geleden gelanceerd door het Utrechts Universiteitsfonds: het Coachnetwerk, een online platform waarop studenten en jonge alumni contact kunnen leggen met ervaren professionals, zowel voor de broodnodige *tips and tricks* als voor het uitbreiden van hun netwerk.

Neem vooral eens een kijkje op www.uu.nl/coachnetwerk. Misschien is het iets voor u. En als u het 'gewoon' een sympathiek plan vindt zonder er zelf deel van uit te willen maken, kunt u het ondersteunen door Vriend te worden van het Utrechts Universiteitsfonds.

Mr. Robert S. Croll
voorzitter Utrechts Universiteitsfonds

Inhoud

- 4 In Utrecht
- 6 Generatie UU
- 8 De loopbaan van... Harald Miedema
- 10 Goed besteed
- 11 In beeld, toen
- 12 JAN – Jonge Alumni Netwerk
- 14 UU centraal
- 18 Bouwjaar 1992
- 19 DUB
- 20 Utrecht Science Park
- 22 In de spotlight
- 25 Bericht uit... Londen
- 26 Een greep uit de agenda
- 28 In beeld

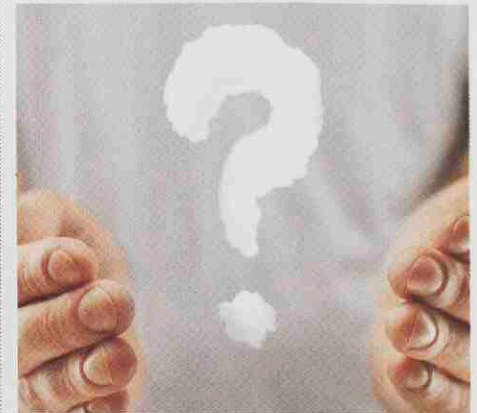
10
Geven aan bijzondere dingen **Goed besteed**

Tien jaar Vliegenthart Scriptieprijs **In de spotlight**

12
'Durf jezelf vragen te stellen'
JAN – Coachcafé

Grote en kleine vragen in de Nationale Wetenschapsagenda **14**
UU centraal

Bericht uit... Londen **25**

Overall met je neus boven op

De opening

Tekst: Joost Dankers Foto: Milette Raats

Colofon

Illustrer is een uitgave van de Universiteit Utrecht en het Utrechts Universiteitsfonds, verschijnt drie keer per jaar en wordt toegezonden aan alumni van de Universiteit Utrecht.

Redactie Maarten Vervaat (hoofdredacteur), Robbert Jan Feunekes, Noline Meijer, Armand Heijnen, Hanneke Olivier, Xander Bronkhorst, Joost Dankers en Harold Kerkhof (eindredacteur).

Redactieraad Arie Smit, oud-directeur TeleacNot; Lex Heerma van Voss, hoogleraar faculteit Geesteswetenschappen; David Veldman, bladmanager/tekstschrijver Uitgeverij Virtumedia; Olfert Koning, communicatieadviseur GGZ Nederland;

Marianne Hoornenborg, ondernemer De Recht & Krom Producties.
Art direction & vormgeving Flow design + communicatie, Utrecht.
Druk Pijper Media, Groningen.

ISSN 1338-4703

20e jaargang, #74.
© Universiteit Utrecht
Overname van artikelen met bronvermelding is toegestaan. Illustrer wordt gedrukt op milieuvriendelijk fsc-papier.

Volg ons op Facebook en LinkedIn: Alumni Universiteit Utrecht

José van Dijck

Nieuwe president Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen

Op 18 mei is **José van Dijck** aangetreden als nieuwe president van de KNAW. Aan de toenmalige Letterenfaculteit van de Universiteit Utrecht volgde zij haar studie

Vergelijkende Literatuurwetenschappen en kreeg zij haar eerste baan als docent. Ze behaalde de doctorstitel aan de University of California in San Diego, waarna zij verschillende wetenschappelijke functies in Groningen en Maastricht vervulde. Sinds 2001 is José van Dijck hoogleraar Vergelijkende Mediastudies aan de Universiteit van Amsterdam. Waar ligt haar hart?

Onderzoek of onderwijs? Die zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden! Maar, voor mij is het eigenlijk altijd een triatlon, met daarnaast bestuurlijke taken. Die drie zijn voor mij nauw verweven. Bovendien heb je je plichten naar de samenleving: kennisvalorisatie is niet meer weg te denken uit de wetenschap.

Grote vragen of kleine vragen? Dat hangt er van af wanneer je de vraag stelt. Je moet eerst kleine vragen stellen om de grote te kunnen onderzoeken. Een goede wetenschapper splitst de grote problemen op in kleine vragen die te onderzoeken zijn. Het gaat uiteindelijk om de grote vragen. De kleine vragen worden door de echt goede wetenschapper weer vertaald naar grote vragen.

Wetenschapsagenda of Wetenschapsquiz? Eigenlijk vind ik vraagbaak een betere term dan agenda: ‘vraag zoekt wetenschapper’ is het feitelijk. Het is boeiend om te zien welke vragen er leven in de samenleving.

Zelf wil ik beslist alle vragen lezen die gesteld worden op mijn vakgebied. Ik ben vooral heel benieuwd naar niet-vakgenoten nieuwsgierig naar zijn, wat mensen willen weten over media. Dat kan mij op nieuwe ideeën voor onderzoek brengen. Het is dus geen quiz waar het alleen draait om het juiste antwoord, maar uiteindelijk gaat het natuurlijk wel om antwoorden. We stellen geen vragen om het vragen stellen.

Social media of boek? Doe mij maar een boek! Dat vind ik nog steeds een van de mooiste media. Naarmate ik intensiever bezig ben met social media, ga ik het boek meer waarderen. Ik lees veel op het scherm, mijn vakliteratuur bijna altijd op mijn e-reader. Maar, zeker als het om een roman gaat, lees ik het liefst op papier. Dan word ik niet gestoord door piepjes of belletjes, ben ik helemaal *offline*.

Technologie of cultuur? Technologie manifesteert zich in de cultuur en is daar een onderdeel van. Daar gaat veel van mijn onderzoek over. Juist in de social media zie je dat de wijze waarop bepaalde technieken worden gebruikt door de cultuur wordt bepaald. Tegelijkertijd gaat die techniek ook weer onze cultuur bepalen. Daar zijn de social media het beste voorbeeld van; onze sociale contacten, de manier waarop wij ons naar de buitenwereld presenteren, worden in toenemende mate bepaald door nieuwe technologische mogelijkheden.

Utrecht of Amsterdam? Voor mij is het Utrecht én Amsterdam én San Diego én Maastricht én Groningen. Allemaal steden waar ik met veel plezier heb gewerkt en gewoond. Voor het klimaat zou ik het liefst in San Diego zijn gebleven. Maar, in Utrecht liggen mijn wetenschappelijke wortels, daar begon ik mijn loopbaan, die stad roept bij mij nog altijd een gevoel van nostalgie op. ◀

De universiteit heeft ons nodig

Zaterdag 11 april 2015 vond de jaarlijkse Universiteitsdag plaats, een dag vol presentaties, workshops en netwerkmogelijkheden in de Utrechtse binnenstad. Bijna 500 alumni, studenten en medewerkers luisterden naar de traditionele opening van de voorzitter van het Utrechts Universiteitsfonds mr. Robert S. Croll in de Domkerk.

Een fragment:

“Ook een universiteit heeft namelijk soms materiële en immateriële cadeautjes nodig. Die moet je als universiteit niet zelf willen geven. Daar heb je een derde voor nodig. Die derde... dat zijn wij, alumni, dat is het Utrechts Universiteitsfonds. In deze tijd waarin het venster op de wereld marketing & sales heet, heeft de universiteit ons nodig. Een tijd waarin het vooral ook gaat om maatschappelijk draagvlak van deze schitterende organisatie. Vanuit die basis willen wij u allen in de toekomst vaker en intensiever gaan benaderen om iets voor onze universiteit te betekenen, te doen en/of te geven. De universiteit rekt op ons. Laat dit niet als een bedreiging klinken, maar vooral als een vrolijke uitnodiging om u omwille van die mooie tijd van weleer in te zetten, tenminste als ambassadeur. Learning, earning and returning.”

►► Op www.uu.nl/udag vindt u de volledige tekst van de opening van mr. Robert S. Croll en een fotoverslag van de Universiteitsdag. De volgende Universiteitsdag vindt plaats op zaterdag 2 april in het lustrumjaar 2016.

Koningin Máxima bij oratie Javier Couso

Op 18 mei sprak de Chileense Professor Javier Couso zijn inaugurele rede uit als hoogleraar op de Prince Claus Chair in Development and Equity. Onder andere Koningin Máxima was daarbij aanwezig als beschermvrouwe van de leerstoel.

In zijn oratie besprak Couso het belang van onafhankelijke rechtsspraak voor de implementatie van mensenrechten. Als voor-

beeld schetste hij het contrast binnen sommige democratieën in Latijns-Amerika met enerzijds het algemeen kiesrecht en anderzijds het ontbreken van onafhankelijke gerechtshoven, waardoor overheden zich niet aan de wet houden. Een recent voorbeeld van wat er kan gebeuren in een democratie zonder rechtsstaat speelde zich af in Mexico, stelde hij. Daar verdwenen in september 2014 in Iguala 43 studenten, die naar alle waarschijnlijkheid zijn vermoord.

De Prince Claus Chair is een leerstoel die beurtelings aan de Universiteit Utrecht en het Institute of Social Studies in Den Haag wordt gevestigd. De beide instellingen willen met de leerstoel onderzoek en onderwijs op gebied van ontwikkelingssamenwerking bevorderen.

Eindhoven-Utrecht Award voor Utrechtse studente Marianne Knoester

De Utrechtse masterstudente Theoretical Physics Marianne Knoester heeft de Eindhoven-Utrecht Science and Technology

Student Award 2014–2015 gewonnen. Knoester kreeg de Award voor haar onderzoeksvorstel 'Fractals in graphene' naar de eigenschappen en toepassingsmogelijkheden van grafeen. Hierin combineert ze theoretische en experimentele fysica. Aan de Award is een bedrag van €2.500 verbonden. De prijs

werd uitgereikt tijdens de jaarlijkse conferentie van de strategische alliantie die Universiteit Utrecht, Universitair Medische Centrum Utrecht en Technische Universiteit Eindhoven in 2011 sloten. De focus in de samenwerking ligt op duurzame energie, medische beeldverwerking en regeneratieve geneeskunde.

Medewerkers faculteit Diergeneeskunde redden kameel in barensood

In de maand mei is een moederkameel van Circus Renz door het oog van de naald gekropen tijdens een lastige bevalling. Dankzij snel ingrijpen door een van de dierenartsen van de faculteit Diergeneeskunde te Utrecht is er een jong kameeltje geboren en is de moeder inmiddels ook weer helemaal in orde.

Circus Renz, dat zijn tenten had opgeslagen in Bilthoven, belde de spoedtelefoon van de faculteit toen een kameel in barensood verkeerde. Kliniekarts Dick Scholten en twee studenten waren snel ter plaatse en zijn direct aan de slag gegaan. Even leek het er op dat het jonge kameeltje het niet zou gaan redden. Ook moeder kameel beleefde een paar moeilijke momenten. Maar toen Dick veilig zijn werk kon doen (de benen van de moeder werden gekluisterd) heeft hij de verkeerde ligging van het jonge dier gecorrigeerd. Met lichte trekkracht — ook moeder kameel perste wat mee — kwam kleine Eva ter wereld! Het jonkie had het nog wel zwaar. Het kon nog niet staan en dus nog niet zelf drinken. Moederkameel werd daarom vele malen per dag gemolken, zodat haar kleine Eva gevoerd kon worden.

Tour des Tours

De Tour de France, het grootste jaarlijkse sportevenement, start dit jaar in Utrecht (zie ook de vorige Illuster.) Er zijn tal van initiatieven vanuit het bedrijfsleven, burgers, studenten en de universiteit om er een groot feest van te maken. Een van die initiatieven is Tour des Tours. 22 Utrechtse studenten fietsen van Utrecht naar Parijs en terug naar Utrecht om zoveel mogelijk geld in te zamelen voor het goede doel. Voor het Wilhelmina Kinderziekenhuis en het Jeugd-sportfonds proberen zij met behulp van crowdfunding, het organiseren van festiviteiten en steun van het bedrijfsleven € 40.000 in te zamelen voor sportfaciliteiten voor arme en zieke kinderen. In acht etappes zullen zij 100 tot 180 kilometer per dag fietsen en de tocht op de vooravond van de Grand Départ beëindigen met een groots feest op het Janskerkhof. Het is een puur Utrechts initiatief: van en naar Utrecht, voor een Utrechts doel, uitgevoerd door Utrechtse studenten met de finish tijdens één van de grootste Utrechtse evenementen uit de

stadsgeschiedenis! De tocht ging van start op 26 juni vanaf het Janskerkhof en eindigde 's avonds 3 juli op dezelfde locatie.

▶▶ Meer informatie: www.facebook.com/tourdestoursutrecht

Utrechtse app Doordenkertje voor professionals in kinderopvang

In de CAO van de kinderopvang hebben werkgevers en werknemers afgesproken dat er meer aandacht moet komen voor ethische

reflectie. In opdracht van het arbeidsmarkt-fonds voor de branches kinderopvang, jeugdzorg en maatschappelijke dienstverlening hebben het Ethiek Instituut en Digital Humanities van de Universiteit Utrecht een app ontwikkeld waarmee pedagogisch medewerkers en leidinggevenden elke week een casus en reflectie krijgen aangeboden. Daarmee worden ze gestimuleerd om met elkaar over lastige kwesties praten.

▶▶ De app is nog niet in de appstore verkrijgbaar, maar als webapplicatie al wel te vinden op doordenkertjes.hum.uu.nl.

Alumni helpen de nieuwe generatie graag op weg met hun inzichten en ervaringen. Studenten en jonge alumni zijn benieuwd naar de verschillen tussen de theorie en de praktijk of naar hun carrièremogelijkheden. Masterstudenten **Melike** en **Tim** vroegen twee ervaren alumni, **Mariëlle Hoff** en **Sanne Broeksma**, het hemd van het lijf. Het Coachnetwerk, een platform waar studenten en net-afgestudeerden contact kunnen leggen met ervaren alumni, faciliteerde deze kennismakingen.

Zelfverzekerder door het Coachnetwerk

Melike Peterson (masterstudent Human Geography and Planning) en **Mariëlle Hoff** (adviseur bij PLAN terra – afgestudeerd Sociale Geografie in 2000)

Melike: “Precies op het moment dat ik bezig was met de vraag ‘wat ga ik straks doen?’ kwam het Coachnetwerk voorbij. Ik ervaarde een grote afstand met de arbeidsmarkt en had eigenlijk geen idee wat daar speelde.”

Mariëlle: “Ik vind het belangrijk om bij te dragen aan mijn oude stekkie, waar ik veel heb geleerd. Als ik dit vroeger had kunnen doen, had ik die kans ook graag gegrepen. Nu ik zelf een fijne baan heb, is dit het moment om iemand anders te helpen. De universiteit en de arbeidsmarkt zijn echt twee andere werelden

en de universiteit kan je niet op de praktijk voorbereiden.”

Melike: “Ik wilde weten hoe een adviespraktijk te werk gaat. Ik wilde ook uitvinden of ik verder zou willen in die wereld of op de universiteit, in de vorm van een PhD. Het voordeel van het Coachnetwerk was dat ik online zelf een coach uit kon kiezen; Mariëlle is een professional in mijn vakgebied én adviseur. Zij heeft tien jaar

‘Nu ik zelf een fijne baan heb, is dit het moment om iemand anders te helpen.’

geleden dezelfde keuzes moeten maken.”

Mariëlle: “Nou, dat is alweer vijftien jaar geleden hoor... Ik was jong afgestudeerd en heb ook nog een toncopleiding gedaan. Daarna wilde ik het inhoudelijke van de geografie weer opzoeken, maar wel op een creatieve manier blijven werken. Ik heb letterlijk gegoogled op ‘creatief bureau, iets met stad’ en zo ontdekte ik PLAN terra.”

Melike: “Natuurlijk had ik PLAN terra ook gegoogled. Ik wilde stiekem wat meer dan alleen koffie drinken om echt te ervaren wat de adviespraktijk inhoudt. Daarom heb ik gevraagd of ik een dagje mee mocht lopen.”

Mariëlle: “Toen hebben we een kennismaking met de directeur ingepland en ontstond er een erg interessant gesprek over de rol van de openbare ruimte — waar Melike haar bachelorscriptie over schreef.”

Melike: “Ik werd diezelfde middag nog gebeld dat ik stage mocht komen lopen! Het was een beetje overweldigend, maar heel positief natuurlijk. De stage heeft me echt inzicht gegeven in de praktijk. Ik voel me ook een stuk zelfverzekerder. Ik beseft nu dat ik het ook zou kunnen en dat ik niet alleen wetenschappelijk ben opgeleid.”

Mariëlle: “Het is een groot verschil met de theorie. Een adviesbureau werkt praktisch, op basis van de verwachtingen en wensen van de opdrachtgever, maar dat is vaak niet wetenschappelijk.”

Melike: “En dat is precies wat je niet leert tijdens een onderzoeksmaster. Het was echt een kans, zeker nu in een tijd waarin je niet zomaar vanzelfsprekend werk vindt.”

Tim Hoornweg (masterstudent Urban Geography) en **Sanne Broeksma** (programmeur bij de Gemeente Delft – afgestudeerd Regionale Geografie in 2009)

Tim: “Het was eigenlijk toevallig dat Sanne reageerde op mijn coachverzoek. Ik had meerdere coaches benaderd om het bedrijfsleven te kunnen vergelijken met de overheid en Sanne was de eerste die reageerde.”

Sanne: “Werken voor de overheid was voor mij echt een bewuste keuze.

Ik heb zelf stage gelopen bij Stadsregio Rotterdam en daarna gesolliciteerd bij de Gemeente Delft als beleidsmedewerker. Inmiddels ben ik programmamanager. Mensen denken dat carrière maken alleen in het bedrijfsleven kan, maar ook binnen de overheid kun je carrière maken. Het is niet het één of het ander.”

Tim: “Ik zat met de vraag; hoe kom ik straks op de juiste plek? De mensen met alleen maar hoge cijfers komen er vast wel,

‘Het is belangrijk om je eigenschappen op waarde te kunnen schatten.’

maar hoe vind ik een relevante baan nu de arbeidsmarkt vrij slecht is?”

Sanne: “Ik geloof dat je zelf verantwoordelijk bent voor je succes. Niet per se door het halen van negens op de universiteit, maar ook door te laten zien dat je leergierig bent, vooruit kijkt en opkomt waar je voor staat. Tim vertelde mij dat hij bij zijn bijbaantje benoemd was tot teamleider, maar ik merkte dat hij daar zijn kwaliteiten niet in erkende.”

Tim: “Ik vond dat heel normaal. Vroeger wilde ik aardrijkskundeleraar worden, maar met de bachelor Journalistiek had

ik niet de goede vooropleiding.”

Sanne: “In tegenstelling tot Tim had ik zelf helemaal geen idee van wat ik wilde worden. Uiteindelijk doe ik meer met mijn skills en academische niveau dan daadwerkelijk met de inhoud. Als programmamanager moet ik beslissingen nemen in een politieke context; daarvoor moet ik de inhoud wel begrijpen — maar opereer ik meer op metaniveau.”

Tim: “Dat gaf mij het inzicht dat je niet per se hoeft te doen wat je gestudeerd hebt. Daar had ik helemaal niet bij stil gestaan. Je kunt met een academische achtergrond veel verschillende richtingen op. Dat motiveerde me om uit te gaan zoeken of ik nog aardrijkskundeleraar kon worden. Door mijn masterkeuze blijkt dat gewoon mogelijk!”

Sanne: “Het is heel belangrijk — dat reflecteer ik ook voor mezelf — om uit te vinden waar je goed in bent. Daar haal je namelijk ook de meeste energie uit. Tim werd niet zomaar teamleider; hij vindt het leuk om dingen uit te leggen en spreekt goed voor een groep. Het lijkt heel basaal, maar het is knap om dergelijke eigenschappen op waarde te kunnen schatten. Zijn kwaliteiten sluiten heel goed aan bij zijn ambitie om leraar te worden.” ◀

Coachnetwerk

Het Coachnetwerk van de Universiteit Utrecht is een platform dat ervaren alumni, studenten en jonge alumni bij elkaar brengt. Op deze manier kunnen studenten en jonge alumni persoonlijk advies vragen aan ervaren alumni over het maken van bepaalde (studie)keuzes of hun arbeidsmarktoriëntatie.

►► Wilt u uw ervaringen ook delen? Zelf hulp gebruiken als jonge alumnus? Aanmelden kan via www.uu.nl/coachnetwerk

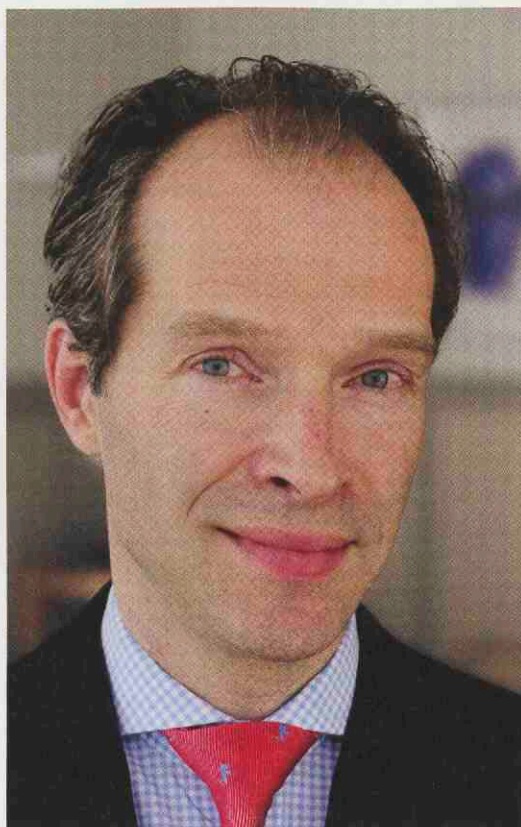
Harald Miedema

De veelzijdige natuurkundige die consultant werd

Harald Miedema was 17 toen hij Velp verruilde voor studentenstad Utrecht, om er Natuurkunde te studeren. “Dat was ontzettend spannend. Weg van ouders en scheiden van mijn tweelingbroer die in Amsterdam ging studeren. De verzameling cassettebandjes moesten we opsplitsen.”

27 Jaar later is de voormalige praeses van studentenvereniging Veritas een ervaren consultant en benoemd tot partner van fusie- en overname-specialist PhiDelphi in Hilversum.

Hij heeft de vraag herhaaldelijk gehoord. Hoe een natuurkundige bedrijfsadviseur wordt? Maar zo wonderlijk is de stap van natuurkunde naar consultancy niet. “Natuurkunde kent ingewikkelde puzzels die opgelost moeten worden. Bij een natuurkunde-studie leer je op een bèta-analytische manier problemen te ontrafelen, om ze vervolgens op te lossen. Dat getrainde probleemoplossend vermogen is goed bruikbaar binnen consultancy, waar de bedrijfs puzzels vaak bijzonder complex kunnen zijn.”

‘Binnenkort spelen we weer bij de Heeren van Aemstel.’ — Harald Miedema

vijfde jaar ben ik heel iets anders gaan doen: dat jaar stond volledig in het teken van het besturen van studentenvereniging Veritas.” Ook blies Miedema tijdens zijn studententijd geregeld de saxofoon. “In het sju-huis. Of met een bandje bij feestjes en bedrijfsrecepties. Kregen we 100 gulden; mooi meegenomen.”

Petten en Tsjernobyl

Die uitstapjes en nevenactiviteiten verhinderden Miedema niet om in 1994 cum laude af te studeren in de experimentele energiefysica. Voor zijn afstudeeronderzoek kwam hij terecht bij het FOM-instituut, het Fundamenteel Onderzoek der Materie. Miedema herinnert zich nog goed dat hij even overwoog af te studeren bij Energieonderzoek Centrum Nederland. In Petten. Zijn Utrechtse hoogleraar Cees Andriessie wist hem daarvan te weerhouden. “Hij zei: ‘Petten? Wat moet je als student in Petten?!’ Dat vond ik mooi, dat iemand zich zo kon verplaatsten in mijn situatie. Hij had gelijk.”

De colleges van diezelfde Cees Andriessie staan Miedema nog helder voor ogen, niet alleen dankzij de natuurkundige kennis van de man,

maar zeker ook vanwege zijn maatschappelijke betrokkenheid. “Zijn colleges over kernsplitsing konden grotendeels over de kernramp van Tsjernobyl gaan. Wat ging daar mis? Hoe veilig zijn kernreactoren?” Andriessie ging ethische discussies hierover

De sax

Maar toegegeven: Miedema heeft zowel naast als na de studie Natuurkunde nogal wat ondernomen. “Ik heb een brede interesse. In mijn vierde studiejaar ben ik dan ook heel bewust andere vakken gaan volgen, economievakken bijvoorbeeld. En in mijn

Mijn Utrecht

Harald

Studie **Natuurkunde 1988–1994**

Vereniging **Veritas (praeses 1992–1993)**

Huis **Admiraal van Gentstraat 30 bis A.**

“Beginnend op een kamer van 3 bij 2.

En daar heel erg blij mee zijn.”

Favoriete plek **SJU Jazzpodium, om er te luisteren en zelf te spelen.**

Belangrijkste studie-ervaring **De brede**

interesse en maatschappelijke

betrokkenheid van hoogleraar

Cees Andriess

niet uit de weg. “Hij maakte een vertaling van natuurkunde naar maatschappelijke relevantie. Als hij daarover sprak, zag je de fonkeling in zijn ogen.”

Misstanden

Het belang van ethiek herkent Miedema ook in de professionele dienstverlening. “Als consultant moeten je handelingen en werkwijze goed uitlegbaar zijn.” Dat gold al voor hem toen hij werkzaam was bij adviesbureaus *Booz*, *Allen Hamilton* en *McKinsey*, waar hij terecht kwam na een MBA aan Stanford University.

“Ik heb ook nog een uitstap gedaan naar de Autoriteit Financiële Markten, een organisatie met grote maatschappelijke relevantie. Ik kon me er vreselijk boos maken over misstanden in de financiële sector, over misleidende en agressieve kredietreclames bijvoorbeeld.”

Sunshine

Nu hij als partner is aangesteld bij PhiDelphi, het bureau dat bedrijven onder andere adviseert bij bedrijfsverkoop, overnames en fusies, heeft hij de zogenoemde *sunshine rule* ingesteld. “Dat houdt in: kunnen onze belangenafwegingen en

onze keuzes over zoiets complex en precairs als een bedrijfsovername het daglicht verdragen? Ik wil dat iedereen op een eerlijke, oprechte manier te werk gaat en de belangen van onze cliënt voorop stelt.” Dat is een ander geluid dan vaak gehoord wordt als het om bedrijfsovernames gaat. Miedema geeft aan dat zijn insteek, en daarmee die van PhiDelphi, een andere is dan die van sommige andere spelers. “Het boek van Joris Luyendijk *Dit kan niet waar zijn* over de financiële sector, over zakenbanken die bij overnames en fusies enkel uit zijn op eigen winstbejag, is velen bekend. Ik voel me totaal niet thuis bij dat soort opportunisme. Daar sta ik met PhiDelphi gelukkig ver van af. Wij helpen onze cliënten.”

Met een dergelijke carrière staat de saxofoon ergens op zolder te verstoffen, naast de cassettebandjes van weleer. “Integendeel”, laat de veelzijdige Miedema weten, “ik treed nog regelmatig op. Samen met mijn bassende tweelingbroer zit ik in de coverband *Suzy's Backyard*. Binnenkort spelen we weer bij de Heeren van Aemstel.” ◀

Loopbaantip:

Een loopbaan is niet uit te stippelen, niet te plannen. Bepaal een richting, niet een specifiek doel. En reflecteer regelmatig; wil ik zo verder, of wil ik het anders?

Benoemingen

▶▶ Harald Miedema

Natuurkunde (1994)

Is benoemd tot partner van fusie- en overnamespecialist PhiDelphi

Sara Spano

Staats- en bestuursrecht (2014)

Is vanaf 27 juni voorzitter van de Landelijke Studenten Vakbond (LSVb)

Henk Naves

Nederlands recht (1983)

Wordt met ingang van 1 juli 2015 de nieuwe president van de rechtbank Amsterdam

Ann-Sophie Lehmann

Kunstgeschiedenis (1996)

Is benoemd tot hoogleraar Moderne en Hedendaagse Kunst aan de Rijksuniversiteit Groningen (RUG)

Inge Hutter

Culturele antropologie (1988)

Is benoemd tot nieuwe rector van het International Institute of Social Studies (ISS)

Manfred Sellink

Geschiedenis (1987)

Is benoemd tot hoofddirecteur van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen

Martin Kropff

Biologie (1984)

Is benoemd tot directeur-generaal van het internationaal onderzoekscentrum CIMMYT in Mexico. Hij treedt daarmee terug als rector magnificus van de Universiteit Wageningen

Ben Schueler

Nederlands recht (1985)

Is benoemd tot staatsraad voor Afdeling bestuursrechtspraak

Jeroen Tonnaer

gepromoveerd Farmacologie (1982)

is benoemd tot Chief Business Officer van Cristal Therapeutics

Door Geven 2015

‘Ik vind het leuk om te geven aan bijzondere dingen’

Frits Lintmeijer (Sociale Wetenschappen, 1981) is net toegetreden tot de Eerste Kamer. Van 2010 tot 2014 was hij wethouder in Utrecht. Hij had in zijn portefeuille onder andere cultuur en monumenten. Tijdens zijn wethouderschap werd bij de verbouwingen van het Janskerkhof 3A (het pand van Rechtsgeleerdheid) een bijzondere vondst gedaan: beschilderde grafkelders onder de trap op de begane grond. Hij is nu donateur en ambassadeur van het project *Maak de geschiedenis van het Janskerkhof zichtbaar*, waarvoor het Universiteitsfonds dit jaar fondsen werft.

Wat zijn je motivaties om betrokken te zijn bij de Universiteit Utrecht?

“Mensen realiseren zich vaak niet dat de universiteit meer is dan het Utrecht Science Park (de Uithof, red.). En dat de stad Utrecht een stuk minder interessant zou zijn zonder de universiteit. Stel je eens voor dat de stad geen universiteit zou hebben? Dat zou de dimensie van de stad enorm veranderen. De universiteit is belangrijk voor de stad en de stad is belangrijk voor de universiteit. De universiteit geeft de stad een soort liftfunctie.”

En de vondst op het Janskerkhof?

“Als wethouder werd ik benaderd voor een rondleiding in het gebouw, om te laten zien wat de plannen waren. Dat was nog voor de ontdekking van de grafkelders en toen al vond ik het een prachtig gebouw met een rijke geschiedenis. De ontdekking was natuurlijk de kers op de taart. Ik zie het vastgoed van de universiteit in de binnenstad als deel van het academisch erfgoed van Utrecht en als symbool van de verbinding van de stad en de universiteit. Dit project staat daarnaast ook symbool voor de ontwikkeling van het vastgoed: oude panden in hun oude luister

teruggeven aan de stad. Al mag daar natuurlijk ook een eigentijdse component aan zitten. Mijn complimenten aan de universiteit voor hoe ze met hun academisch erfgoed omgaan. Ik vind dat je dat symbolisch mag honoreren. Mijn gift aan dit project staat voor iets breders.”

Wat zou je nog willen toevoegen aan dit gesprek?

Ik had meerdere persoonlijke drijfveren om aan dit project te doneren: als voormalig wethouder van de stad, als goede vriend van een architect die betrokken is bij de renovatie, als alumnus van de universiteit. Alles komt samen in dit project, dus ik moest hier natuurlijk wel een bijdrage aan doen. Bovendien is het ook leuk om te geven aan iets wat leuk is!”

Draag bij aan de zichtbaarheid van de geschiedenis van het Janskerkhof

Het project kan uw hulp goed gebruiken. U kunt bijdragen door een gift over te maken op IBAN NL43INGB0000014475 ter attentie van het Utrechts Universiteitsfonds onder vermelding van Janskerkhof.

▶▶ Meer informatie of liever geven aan een ander project, bijvoorbeeld via onze Crowdfundingsite?

Ga dan naar www.uu.nl/alumni

Geen colleges meer Achter de Dom

Generaties binnenstadsstudenten volgden er hun colleges: Achter de Dom 22/24. Aan die traditie komt begin volgend jaar een einde. Maarten van Rossem stond er vaak, de as van zijn sigaret in een plastic bekertje tippend. De beroemde historicus Hermann von der Dunk gaf er vele hoorcolleges, altijd met deftige dictie. De afgelopen decennia was Achter de Dom, oftewel ADD, voor veel Utrechtse studenten en docenten een bekende onderwijslocatie.

Hier komt per februari 2016 een einde aan. De vier werkgroepzalen en twee collegezalen voldoen niet meer aan de eisen die de faculteiten Rebo en Geesteswetenschappen aan onderwijsruimten stellen. Er waren vooral veel klachten over het benauwde klimaat in het gebouw en de slechte staat van de zalen. De investeringen om het universitaire eigendom als onderwijspand in stand te houden zijn te hoog, zo is berekend. Het is nog niet bekend wat de universiteit met het pand in het historische hart van Utrecht, letterlijk achter de Dom, gaat doen.

Nieuwe fondsen op naam

Het Universiteitsfonds biedt de mogelijkheid tot het instellen van een Fonds op Naam. De insteller bepaalt zelf de naam, de doelstelling en de startdatum van het fonds. Afgelopen maanden zijn er drie nieuwe fondsen ingesteld.

Complex Systems Fund

Dankzij de genereuze bijdrage van een alumnus is in juni het Complex Systems Fund opgericht. De doelstelling is het stimuleren van wetenschappelijk onderzoek en onderwijs binnen het universitaire focusgebied Complex Systems. Met de middelen van het fonds zal in september een eerste talentvolle promovendus een onderzoek gaan beginnen. Het fonds richt zich specifiek, maar niet in beperkende zin, op onderzoek naar causale processen in de sociale en biomedische wetenschappen.

Minderhoud Fonds

Op 4 juni jl. is het Minderhoud Fonds opgericht door de U.V.S.V./N.V.V.S.U. Doelstelling is het verlenen van beurzen voor prestigieuze studieprojecten of stages van U.V.S.V.-leden. De U.V.S.V. wil hiermee inspelen op de steeds meer carrièregerichte studentencultuur. Het Minderhoud Fonds is gefinancierd vanuit de nalatenschap van mevrouw Minderhoud, een reüniste van de U.V.S.V., die in 1935 haar studie in Utrecht begon.

Yvoor Fonds

Het Yvoor fonds is opgericht in 2014 door alumna en ambassadeur van de Universiteit Utrecht Yvonne van Rooy met als doel de brede, internationale ontwikkeling van ambitieuze talentvolle Utrechtse studenten te stimuleren. Het fonds stelt hiervoor aanmoedigingsbeurzen

beschikbaar waarmee studenten een kort studieverblijf in het buitenland kunnen realiseren. Dit voorjaar zijn de eerste vier beurzen toegezegd. Yvonne van Rooy nodigt alumni van harte uit om bij te dragen aan haar fonds om in de toekomst nog meer beurzen te verlenen.

►► Meer informatie over de Fondsen op Naam: ga naar www.uu.nl/alumni (Draag bij -> Fondsen op Naam)

Utrechts
Universiteitsfonds

Universiteit Utrecht

Utrechts Universiteitsfonds

Bestuursgebouw, Heidelberglaan 8, 3584 CS, Utrecht ► (030) 253 80 25 ► alumni@uu.nl
► www.uu.nl/alumni ► Volg ons op Facebook, LinkedIn en Twitter

Het lijkt alsof **Marco van Liempt** (34), alumnus Arbeids- en Organisationspsychologie en thans werkzaam als consultant bij Meijer Consulting Group, eigenlijk helemaal niet werkt. Nee, hij *is* wat hij doet, vol ongebreideld enthousiasme en met oprechte interesse in mensen. Sinds kort coacht hij, naast zijn baan, jonge alumni op weg naar een nieuwe persoonlijke of professionele uitdaging. 'Ik stel hen hardop de vragen die ik mezelf ooit ook stelde.'

'Durf jezelf vragen te stellen'

Voelt hij zich als afgestudeerd psycholoog eigenlijk wel op zijn gemak in een interview dat over hemzelf gaat, in plaats van over zijn cliënten? Marco van Liempt moet lachen. "Je bedoelt zeker; een psycholoog adviseert graag en luistert liever naar anderen dan dat hij zelf in de belangstelling staat en tot in de kern geanalyseerd wordt?" Hij houdt even in. "Dat beeld klopt misschien wel, ja."

Toch praat hij open en gemakkelijk over wat hij doet. Sinds zes jaar werkt Marco als adviseur en registerpsycholoog bij Meijer Consulting Group, een kantoor aan de Maliebaan. Met aanstekelijk enthousiasme vertelt hij over de cliënten die hij begeleidt met onder meer intervisietrainingen, veranderprocessen of assessments. Meijer Consulting Group richt zich voornamelijk op de zogenoemde 'klassieke' profes-

sionals, zoals medici en advocaten, vaak kritische, pittige groepen om te begeleiden. Marco denkt terug aan zijn eerste opdracht. "Ik werd na drie weken als junior consultant al bij een team van medisch specialisten gezet. Moet je dan sterk in je schoenen staan om zo'n groep aan

te kunnen? Ik hield mezelf voor dat ik hen gelukkig niet hoefde te adviseren over een ingewikkelde chirurgische ingreep. Zij zijn heel kundig in hun vak. En ook al was ik pas net als psycholoog aan de slag, ik had er vertrouwen in dat ik door mijn studie kundig ben in *mijn* vak."

Vroegwijs? Zelfbewust? Hoewel hij afstudeerde als psycholoog, werkte Marco eerst als recruiter. Terwijl hij in de weekenden nog aan zijn scriptie werkte in de Universiteitsbibliotheek, begeleidde hij doordeweeks mensen naar een nieuwe baan. "Ik koos in die tijd voor zekerheid; een prima salaris, een auto van de zaak. Maar zodra iemand

een baan had, zat mijn taak erop."

Hij merkte dat hij na een zekere tijd diepgang miste. Toch duurde het nog wel even voordat Marco zichzelf de vraag durfde te stellen die hij nu als consultant zijn cliënten vaak stelt. "Ergens wist ik: ik heb niet alleen psychologie gestudeerd, ik *ben* psycholoog. Was recruitment dan datgene dat ik wilde doen?" Vanaf het moment dat hij echt openstond voor het vinden van een antwoord op die vraag, kon hij de stappen zetten die leidden tot zijn huidige functie.

Marco hoeft niet te vertellen wat zijn cliënten willen: ze weten vaak zelf goed waar ze tegenaan lopen of wat ze willen veranderen. "Maar hardop de juiste vragen stellen, het denken in oplossingen of het bieden van relativering: dat is waar ik ze mee help, en dat is waar ik energie van krijg."

Dit is een van de redenen waarom hij zich als coach inzet voor activiteiten die het Utrechts Universiteitsfonds organiseert, zoals het Coachcafé van het Jonge Alumni Netwerk. "Studenten en pas-afgestudeerden lopen vaak tegen dezelfde vraagstukken aan. Hoe plan en organiseer je een werkdag, of hoe bouw je een professioneel netwerk op?" De opzet van het Coachcafé zorgt er volgens Marco voor dat jonge alumni samen bewuster aan de slag gaan met dit soort vragen.

"De coachgesprekken vinden plaats in kleine groepen. Als coach probeer ik zoveel mogelijk grenzen of belemmerende gedachten weg te nemen. Veel alumni herkennen zich in de ervaringen van de anderen in hun groep. Hierdoor kunnen ze goed met elkaar praten en zelfs elkaar adviseren."

Overigens zijn alle coaches die meewerken aan het Coachcafé zelf ook afgestudeerd aan de Universiteit Utrecht. "Ik heb hier als student een mooie tijd gehad; ik vind het daarom ook leuk om met mijn bijdrage hieraan iets terug te kunnen doen." ◀

'Ergens wist ik: ik heb niet alleen psychologie gestudeerd, ik *ben* psycholoog.'

Coachcafé

Waar ontstaan betere gesprekken dan in een café? Juist; nergens! Het Jonge Alumni Netwerk (JAN) organiseert daarom het Coachcafé: een succesvol concept waarbij jonge alumni in kleine groepen en onder begeleiding van een professionele coach aan de slag gaan met hun (persoonlijke of professionele) vragen en uitdagingen. Samen sta je stil bij jouw kwaliteiten; wat doe je er nu mee en wat zou je ermee willen doen? Door te sparren, te spiegelen en te reflecteren word je je meer bewust van je talenten. Zelf een keer deelnemen? Het eerstvolgende Coachcafé is op donderdagavond 29 oktober 2015.

▶▶ Meer info en aanmelden: www.uu.nl/jan

Mijn Utrecht

Marco

Studie Psychologie van Arbeid, Gezondheid en Organisatie (2000–2007).

Huis "Ik heb in veel studentenhuizen gewoond, zoals in de Schoolstraat en in De Warande."

Favoriete plek in Utrecht "Ik ben erg gehecht geraakt aan de binnenstad, zoals de Oudegracht. Daarnaast is er niets lekkerder dan een koffie in een van de vele bijzondere koffietentjes, zoals bij The Village in de Voorstraat."

Belangrijkste studie-ervaring "Mijn scriptie schrijven naast mijn baan kostte me veel tijd en energie. Mijn toenmalige begeleider dr. Rendel de Jong gaf me het beslissende 'duwtje in de rug' dat ik nodig had om een mooi eindstuk te maken. Ik ben daar nog steeds dankbaar voor."

Grote en kleine vragen in de Nationale Wetenschaps- agenda

‘Het is heel veel werk om alle vragen serieus te bekijken en we zijn er dag en nacht mee bezig maar ik vind dit de moeite waard.’ Hoogleraar *History of International Relations & Global Governance* **Beatrice de Graaf** buigt zich als mede-voorzitter van de Nationale Wetenschapsagenda samen met collega-wetenschappers over de bijna 12.000 vragen die zijn binnengekomen op de website www.wetenschapsagenda.nl. Alumnus **Rob Hamer** (Scheikunde 1981 en promotie bij Geneeskunde in 1986, nu directeur Research & Development voor levensmiddelen van Unilever) is als mede-initiatiefnemer van deze agenda namens VNO-NCW nauw betrokken bij het proces.

Beatrice de Graaf herkent de misvattingen en vooroordelen over de agenda. “Het is weer een nieuwe agenda en wetenschappers ervaren dit als een mogelijke inperking van hun vrijheid. Ze zijn bang dat door nieuwsgierigheid gedreven onderzoek hiermee verder in de knel komt. Deze angst is ongegrond maar ik begrijp dit wel. De agendavorming is geen afvalrace waar aan het einde van het proces maar tien vragen overblijven. We zijn de vragen nu aan het groeperen aan de hand van onderwerpen en thema’s. We worden geconfronteerd met grote maatschappelijke uitdagingen en willen een welvarend land blijven, een kenniseconomie waar creativiteit tot bloei kan komen. Onder die thema’s kunnen honderden kleine vragen hangen, soms exotische die uit iemands fantasie zijn voortgekomen en heel interessant zijn.”

Een verbindende agenda

Het initiatief tot de wetenschapsagenda is mede voortgekomen uit een brief die Rob Hamer vanuit Unilever samen met tien andere Nederlandse multinationals vorig jaar heeft gestuurd aan de minister van OCW: “Nederland is een belangrijke vestigingsplaats voor onderzoekscentra van grote bedrijven. Dat is van groot belang voor de Nederlandse kenniseconomie. Denk bijvoorbeeld aan werkgelegenheid. We vroegen de minister: kom nou eens met een overkoepelende agenda die enerzijds gericht is op de grote maatschappelijke uitdagingen en anderzijds de kenniseconomie kan helpen versterken. En probeer verbindingen te leggen. Wij zijn er van overtuigd dat we daarbij kunnen helpen, niet voor onze eigen

agenda’s, maar omdat wij met onze voeten in de praktijk staan en wij zien dat de grote uitdagingen van vandaag — over energie, milieu, circulaire economie, gezond ouder worden — een aanpak vergen die veel verder gaat dan alleen maar technische oplossingen. Die aanpak heeft ook te maken met hoe je de maatschappij inricht, hoe de consument zich gedraagt, wat onze rechten en plichten zijn. In het bedrijfsleven hebben we daar al mee te maken. Als je nu bij de Research & Development-afdelingen van Unilever en Philips over de drempel stapt, dan zie je multidisciplinaire teams en een manier van werken die helemaal geïntegreerd is. Wij hebben de oproep gedaan om zo’n aanpak ook op nationaal niveau te gaan bevorderen. En dat gaat dit proces doen.”

‘Als wij een innovatie-economie willen zijn — en daar is iedereen het eigenlijk wel over eens —, dan moet er gewoon meer geld bij.’

In januari 2015 gaven de ministers van OCW en Economische Zaken aan de kenniscoalitie — de diverse wetenschapsfinanciers in Nederland — de opdracht om tot een Nationale Wetenschapsagenda te komen. Beatrice de Graaf werd, samen met Alexander Rinnooy Kan, gevraagd als voorzitter. De Graaf is voorzitter van het wetenschapsbeleid van de Jonge Akademie van het KNAW en als historicus vindt ze het interessant om te kijken hoe wetenschappelijk denken en denken over

De Nationale Wetenschapsagenda

De Nationale Wetenschapsagenda bundelt de thema’s waar de wetenschap zich de komende jaren op zal gaan richten. Wat zijn kansrijke uitdagingen voor de Nederlandse wetenschap en hoe kan de wetenschap bijdragen aan het vinden van oplossingen voor maatschappelijke vraagstukken en het benutten van economische kansen? In de maand april vond de uitvraag plaats. Deze leverde bijna 12.000 vragen op. Deze zomer worden alle vragen geordend en gegroepeerd in onderwerpen en thema’s die verschijnen op www.wetenschapsagenda.nl. Geïnteresseerde wetenschapsgroepen en organisaties kunnen thema’s en onderwerpen ‘adopteren’. Op de website is hierover meer informatie te vinden. Op 29 november 2015 wordt de agenda gepresenteerd.

►► www.wetenschapsagenda.nl

wetenschap zich heeft ontwikkeld door de tijd heen. “Toen ik werd gevraagd, schrok ik een beetje omdat ik kritisch ben over de gewenste mate van sturing door de overheid. Hoe ver moet je daar in gaan? Er liggen diverse agenda’s en afspraken tussen kennisinstellingen en de overheid, van Horizon 2020 van de EU tot aan de topsectoren en de prestatieafspraken met de universiteiten. NWO financiert vele duizenden onderzoeksprojecten en het ministerie van OCW investeert met het Zwaartekrachtprogramma in grote samenwerkingsverbanden van prominente onderzoeksgroepen. Het is een onoverzichtelijk geheel. Juist een verbindende agenda heeft daarom meerwaarde. Ik heb toegezegd om voorzitter te worden met twee ideeën: ten eerste biedt de agendavorming de kans om te laten zien wat we in Nederland in huis hebben op wetenschappelijk gebied. Als klein land beschikken we over veel kennis en knappe

Beatrice de Graaf is sinds 2014 als hoogleraar History of International Relations & Global Governance verbonden aan de Universiteit Utrecht. Onder haar leiding doet een internationaal team van historici onderzoek naar de ontwikkeling van Europese veiligheidsregimes in de negentiende eeuw en ze begeleidt diverse onderzoeksprojecten naar terrorisme en veiligheid in de 21ste eeuw. De Graaf studeerde Geschiedenis en Duits in Utrecht en Bonn. In 2004 promoveerde zij op een proefschrift over de DDR. In 2007 was zij mede-oprichter van het Centrum voor Terrorismen en Contraterrorisme aan de Universiteit Leiden, waar zij in 2012 werd benoemd tot hoogleraar. De Graaf is onder meer lid van De Jonge Akademie van de KNAW en diverse adviescommissies op het gebied van nationale en internationale veiligheid.

Rob Hamer is sinds 2012 directeur van het Unilever R&D lab in Vlaardingen en van R&D voor levensmiddelen. Hij representeert Unilever in verschillende (inter)nationale organisaties, zoals ILSI-Europe en VNO-NCW. Hamer studeerde Scheikunde en promoveerde vervolgens in de Geneeskunde in Utrecht. Bij TNO gaf hij leiding aan verschillende groepen op het gebied van voedsel, biochemie, scheikunde en gentechnologie. In 1997 werd hij benoemd tot programmadirrecteur van het tegenwoordige Top Institute Food & Nutrition. In 1999 werd Hamer benoemd tot bijzonder hoogleraar Technology of Cereal Proteins aan de vakgroep Levensmiddelenchemie van de Universiteit Wageningen. Hamer viel regelmatig in de prijzen voor zijn bijdrage aan het onderzoek naar granen.

koppen. Ten tweede hopen we inzichtelijk te maken wat de burger, wetenschappers en het bedrijfsleven belangrijk vinden. Het gaat dus om de verbinding tussen bestaande agenda's, verrijkt met ideeën en behoeften vanuit de maatschappij."

Genoeg ruimte voor nieuwsgierigheid

Een punt van discussie tussen wetenschapper Beatrice de Graaf en de man uit het bedrijfsleven Rob Hamer lijkt te zijn in hoeverre de agenda allesomvattend moet zijn. Waar Hamer pleit voor duidelijke keuzes, zegt De Graaf: "In deze wetenschapsagenda staat niet alles. Dit kan niet. Er moet ruimte buiten deze agenda zijn voor vernieuwing en ongebonden onderzoek. De agenda bestaat ook niet uitsluitend uit toegepast onderzoek. Het is te simplistisch om te denken dat binnen de agenda geen nieuwsgierigheid gedreven onderzoek mogelijk is. Bovendien is het een schijntegenstelling. Onderzoeksthema's als veiligheid en identiteit zijn zo groot en overkoepelend dat je je daarbij nog heel veel nieuwsgierigheid en autonome onderzoekers bij kunt voorstellen

die daar zelf invloed op uit kunnen oefenen. Die knip tussen fundamenteel en toegepast onderzoek is helemaal niet zo duidelijk te maken. Zelfs binnen mijn tak van de wetenschap — geschiedenis — is er een doorlopende lijn tussen die twee. Ik ben bezig met mijn team met de

'In geen enkel land is een wetenschapsagenda op een dergelijke *bottom up* manier samengesteld.'

aanvraag van een Europese beurs voor onderzoek naar het veiligheidsbeleid in de negentiende eeuw. We maken constant de connectie met het nu en er verschijnt binnenkort een boek van mijn onderzoekers over de omgang met het terrorisme. Historisch onderzoek is het fundament van dit boek."

Hamer praat ook liever niet van twee verschillende werelden: "90% van de fundamentele onderzoekers vindt het

fantastisch als hun kennis wordt toegepast om maatschappelijke problemen op te lossen." Hij noemt ook een voorbeeld uit zijn eigen praktijk als bijzonder hoogleraar aan de Universiteit Wageningen: "Ik houd ervan om hele ambitieuze uitdagingen te stellen aan de onderzoekers die ik begeleid, of aan mezelf. En ik zie zonder uitzondering dat mensen dan tot hele verrassende en onverwachte dingen komen, soms ook tot dingen die helemaal niks van doen hebben met de onderzoeksvraag. Die serendipiteit, daar zijn veel belangrijke ontdekkingen uit voortgekomen. Ook VNO-NCW pleit ervoor dat hiervoor ruimte blijft bestaan binnen de Nationale Wetenschapsagenda. Het is de kwaliteit van de wetenschapper dat hij een opmerkings-gave heeft voor dat soort zaken."

Investeren in de kenniseconomie

Hamer begrijpt de zorgen vanuit de wetenschap wel: "Als ik niet in de agenda sta, als mijn vragen niet worden opgenomen, doe ik dan straks niet meer mee?" De Graaf wil dit toelichten: "Met name de alfa's en de gamma's zijn daar terecht

bang voor, omdat hun onderzoek niet met privaat geld of door grote bedrijven wordt gefinancierd, bijvoorbeeld onderzoek naar oude beschavingen, oude talen, kleine talen en historische ontwikkelingen. Zij zijn terecht bezorgd dat de schaarse middelen die er zijn straks door zo'n agenda nog meer worden beperkt ten gunste van onderzoek dat direct economisch nut heeft."

De financiële zorgen waren ook onderwerp van een recent gesprek met de Duitse staatssecretaris *Bildung und Forschung* die interesse had in de Nationale Wetenschapsagenda. "Dat was een tandenknarsend momentje", vertelt De Graaf. "We legden hem onze zorgen voor, over ongebonden onderzoek, de alfa's en de gamma's. Zijn antwoord was: geef ze gewoon allemaal heel veel geld. In Duitsland is er een jaarlijkse stijging van 5% aan onderzoeksgelden. Dat gaat om zo'n 11 miljard extra per jaar. Dit is pas echt investeren in de kenniseconomie." Hamer vult aan: "Eén van de dingen die we ook kunnen bereiken met dit proces is bewustwording creëren voor het feit dat andere landen om ons heen veel meer zijn gaan investeren in de wetenschappelijke infrastructuur en het onderwijs. Als wij

een innovatie-economie willen zijn — en daar is iedereen het eigenlijk wel over eens —, dan moet er gewoon meer geld bij."

En als we Hamer goed beluisteren, dan gaat dat geld wat hem betreft bijvoorbeeld ook naar een discipline als historische let-

'In deze wetenschapsagenda staat niet alles. Dit kan niet. Er moet ruimte buiten deze agenda zijn voor vernieuwing en ongebonden onderzoek.'

terkunde: "Mijn persoonlijke vraag voor de agenda ging over een nieuwe aanpak om schadelijke micro-organismen te bestrijden. Iedereen kent wel de problemen rond (antibiotica)resistenties. Mijn vraag was of je niet een soort van geïntegreerde benadering kunt vinden van alle kennis die we nu hebben. Kennis over hoe die beestjes in elkaar zitten en met welke nieuwe middelen we resistenties in de

toekomst zouden kunnen voorkomen. Een paar weken geleden berichtten de media over precies zo'n benadering tegen MRSA dat is gebaseerd op een kuur uit een middeleeuws handschrift tegen een bepaalde ooginfectie dat een broertje bleek te zijn van de MRSA-bacterie. Het was het resultaat van een mooie samenwerking tussen letterkundigen en microbiologen."

Luisterend naar dit voorbeeld haalt Beatrice de Graaf een document tevoorschijn met een aantal kengetallen uit de 12.000 vragen die zijn gesteld via de website. Een misvatting over de manier van werken — zoals: vraagt u maar, de wetenschap draait — blijkt niet te kloppen: "Vanuit alle kennisinstellingen hebben onderzoekers en onderzoeksgroepen vragen ingediend. Er zijn vragen gekomen van zowel wetenschappers van universiteiten als uit het bedrijfsleven en publieke organisaties. En dan waren er ook nog burgers met belangstelling en vragen. De grote winst, nu al, van het proces is dat al die organisaties en mensen elkaar hebben gevonden. Een soort Universiteit Plus dus. In geen enkel land is een wetenschapsagenda op een dergelijke *bottom up* manier samengesteld. Ik kijk uit naar de presentatie." ◀

Isabelle Beelen (1992) is studente Bestuurs- en organisatiewetenschap en voorzitter van VIDUIS studentenunie. Ze houdt zich bezig met het behartigen van de belangen van Utrechtse studenten: "Wij zijn overal aanwezig waar de stem van de student gehoord moet worden. Zo zijn we de strijd aangegaan tegen het leenstelsel en het afschaffen van de basisbeurs. Het leenstelsel werd helaas toch ingevoerd, maar tijdens het voorbereiden van de informatiecampagnes vonden we een maas in de wet, waardoor sommige studenten toch hun basisbeurs kunnen behouden. Mede dankzij onze inspanningen zijn de beurzen voor studenten met een bestuursfunctie verhoogd. Ik vind het belangrijk dat studenten de praktijk blijven opzoeken en gun iedereen de ervaring die ik heb opgedaan bij VIDUIS." Isabelle is ook actief in de discussie over de inspraak van studenten in het hoger onderwijs, in het nieuws gebracht door de bezettingen in Amsterdam. Zo schreef zij een sollicitatiebrief aan het College van Bestuur, voor de (nog niet bestaande) positie van student-assessor. "Het was geen persoonlijke sollicitatie, maar bedoeld om de discussie op gang te brengen. Wij hebben als organisatie de taak actuele onderwerpen aan te kaarten en te proberen het balletje aan het rollen te krijgen."

VIDIUS is de
belangenbehartiger
van de Utrechtse student.

►► www.vidius.nl

De stem van de student laten horen

Bijna alle masters worden Engelstalig

Utrechtse masterstudenten en gevorderde bachelorstudenten moeten vaker in het Engels les krijgen. Dat stelt het universiteitsbestuur in een nieuwe internationaliseringsnota.

De universiteit wil studenten graag voorbereiden op een internationale arbeidsmarkt. Ook hoopt ze aantrekkelijker te worden voor buitenlandse studenten. Nu ligt de instroom van buitenlandse masterstudenten onder het landelijke gemiddelde.

Op dit moment is iets meer dan de helft van masterprogramma's Engelstalig. Dat aandeel moet fors gaan toenemen. Volgens universiteitsvoorzitter Marjan Oudeman wordt de regel: bij een master is de onderwijstaal Engels, tenzij... Een uitzondering is er bijvoorbeeld voor juridische masters die specifiek opleiden voor de Nederlandse beroepspraktijk.

Om Utrechtse bachelorstudenten voor te bereiden op een Engelstalige master zullen ook derdejaars vakken in deze eerste studiefase in die taal worden aangeboden.

De reacties van studenten en docenten op het voornemen lopen sterk uiteen. Er is steun voor de ambities van het universiteits-

bestuur, met name voor het versterken van de *international classroom* en het aantrekken van buitenlandse docenten. Maar er zijn ook zorgen over de kwaliteit van het onderwijs. Beheersen docenten en studenten het Engels wel voldoende om op niveau te doceren en discussiëren?

Utrechtse kritiek op rendementsdenken

De Amsterdamse Maagdenhuisprotesten vonden dit voorjaar ook weerklank in Utrecht. Studenten verenigden zich in de beweging 'De Nieuwe Universiteit', docenten in de actiegroep 'Rethink UU'. De laatste publiceerde een open brief met als doel de universitaire gemeenschap te mobiliseren voor een debat over veranderingen in het hoger onderwijs en het universitaire bestuur. In een reactie verwelkomde het universiteitsbestuur een dergelijk debat, ze wil de universitaire gemeenschap meer betrekken bij het nieuwe strategische plan. Maar een uitbreiding van de bevoegdheden van de medezeggenschap is volgens het bestuur niet nodig.

Treinstation in De Uithof?

De provincie Utrecht gaat onderzoeken of De Uithof in de toekomst een eigen treinstation nodig heeft om goed bereikbaar te blijven. In een verkenning wordt behalve naar het treinstation ook gekeken naar rechtstreekse bustrajecten en een mogelijke tramverbinding tussen de binnenstad en De Uithof. Het provinciebestuur verwacht dat het Utrecht Science Park in de komende jaren steeds meer studenten en bedrijven gaat aantrekken. In 2018 komt er een nieuwe tramlijn tussen Utrecht CS en het universiteitsterrein, maar volgens de provincie is er een grote kans dat deze al in 2030 overbelast raakt.

De universiteit gaat digitaal toetsen

In de tentamenzalen van het Educatorium kunnen studenten met behulp van 300 Chromebooks een digitale toets maken. De faculteiten Bètawetenschappen, Diergeneeskunde, Recht, Economie, Bestuur en Organisatie (REBO), Sociale Wetenschappen en Geneeskunde gaan er nog voor de zomer mee experimenteren. Vanaf komend studiejaar kunnen alle opleidingen gebruikmaken van de opstelling. Volgens de universiteit scheelt toetsen via de computer niet alleen veel nakijkwerk, maar wordt de kwaliteit van de toetsen ook beter. Het is bijvoorbeeld mogelijk om toetsen interactief te maken. De zalen blijven ook beschikbaar voor schriftelijke toetsen.

Utrechts netwerk als accelerator voor startups

Sigrid Johannisse, directeur bij StartupDelta

Nederland moet dé Europese vestigingsplaats voor startups worden. Voormalig Eurocommissaris en startup-ambassadeur Neelie Kroes geeft leiding aan het nieuwe initiatief StartupDelta, een samenwerkingsverband tussen overheden, kennisinstellingen, startups, financiers en bedrijven. De directeur van StartupDelta is Sigrid Johannisse, alumna Kunstgeschiedenis en Algemene Letteren (1992). Bouwen en pionieren, is wat haar drijft.

Johannisse werkte onder meer voor verschillende ministeries op het gebied van innovatie, IT en publiek-private samenwerking. Via een kandidatenprogramma voor directeuren van de toekomst kwam ze terecht in Brussel als adviseur van Neelie Kroes. Daar was Johannisse verantwoordelijk voor Startup Europe.

Onthaald als een rockster

Samen met Kroes reisde Johannisse heel Europa door op zoek naar succesvolle startups. "Daar zijn er heel veel van, maar niemand kende ze. Dit veranderde met Kroes. Zij bracht de startups in positie en op haar verzoek schreven toonaangevende startups, zoals Spotify en Rovio, een 'Startup Leaders Manifesto'. Dit manifest inspireerde veel andere startups om overheden en grote bedrijven te vertellen wat zij nodig hadden om te groeien. De strategie van Neelie was 'empowerment'. Ik herinner mij een toespraak van haar in een stierenvechtersarena in Madrid waar ze werd onthaald als een rockster."

Be good and tell it

Volgens Johannisse heeft Nederland alles in huis om een bloeiend startup-leven te hebben. "We zijn een kennisland, we hebben veel talent, we spreken Engels en we zijn in Europa goed bereikbaar. Op een aantal onderwerpen behoren we tot de top van de wereld. Denk aan nanotechnologie, gezondheidszorg, photonics, sensoren en life sciences. We moeten veel meer lawaai maken en trots zijn op wat we in Nederland hebben. Vanuit StartupDelta kunnen we hier bij helpen. Be good and tell it!"

Utrecht als tweede Cambridge

Johannisse was recent in Cambridge. "Zij hebben een heel sterk alumninetwerk. Mensen zijn trots op hun universiteit en willen hierin ook blijven investeren. Met geld maar ook met coaching of het inzetten van hun netwerken. Dit moet Nederland ook veel meer doen. We hebben overal topmensen zitten. Het zou goed zijn als Utrecht hierin de lead pakt. Utrecht als een tweede Cambridge."

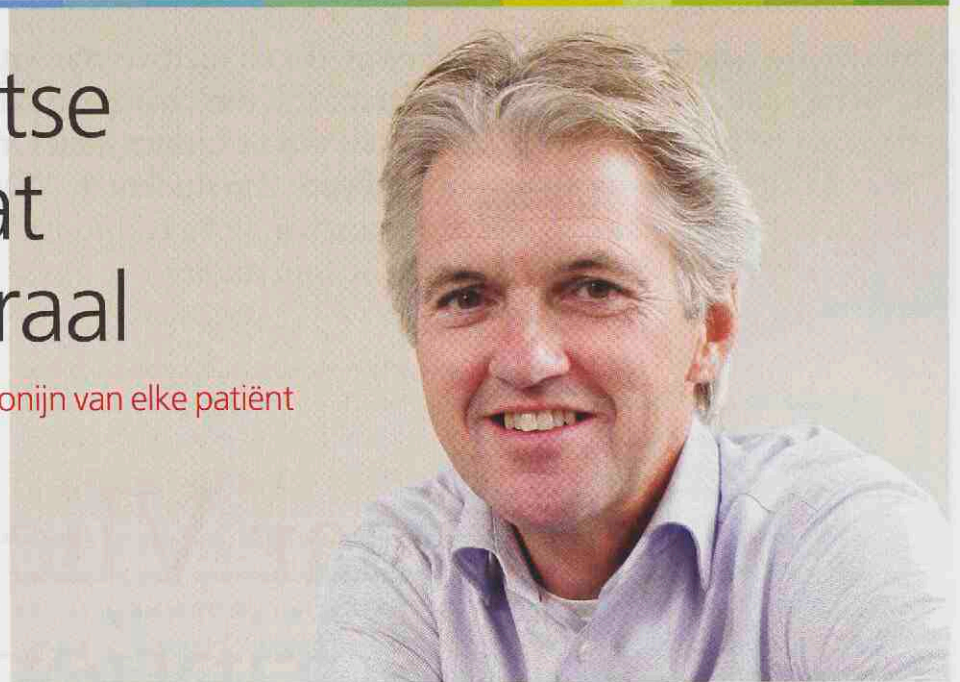
Volgens Johannisse is Utrecht goed bezig. "In Utrecht ontmoet ik gedreven en internationaal georiënteerde mensen met de wil om samen te werken. Voorbeelden van succesvolle startups in Utrecht zijn Snappcar of Distimo. De laatste is naar Silicon Valley verhuisd. Succes hangt ook af van het uitbouwen van je netwerk. Dat heeft Utrecht goed in de vingers. StartupDelta kan hierbij ook helpen. Een goed voorbeeld is een Memorandum of Understanding die StartupDelta met Toronto heeft gesloten. Utrecht is hierin een belangrijke partner."

Netwerk als accelerator

Goed ondernemerschapsonderwijs is een belangrijke basis. Volgens Johannisse is het essentieel om zoveel mogelijk het bestaande bedrijfsleven aan te haken. "Het onderwijs moet niet te theoretisch zijn. Haak de praktijk aan. Wat hebben bestaande bedrijven geleerd? Wat is bijvoorbeeld een goed businessmodel? Op de muur van UtrechtInc hangen veel bordjes van succesvolle startups. Zet deze bedrijven in als coach of maak gebruik van hun netwerk. Ontwikkel een top alumninetwerk. Dat moet een fluitje van een cent voor Utrecht zijn. Het netwerk als accelerator." ◀

Voor Utrechtse spin-off staat patiënt centraal

Mini-orgaan als persoonlijk proefkonijn van elke patiënt

Ton Logtenberg, ondernemer bij de stichting HUB

Medicijnen op maat voor elke patiënt en een nieuw systeem van waarde bouwen, kennisontwikkeling en financiering op medisch-wetenschappelijk gebied in Nederland. Voor minder doet ondernemer en voormalig hoogleraar Immunologie Ton Logtenberg het niet. Met de stichting HUB (Hubrecht Organoid Technology), opgezet vanuit het UMC Utrecht en het Hubrecht Instituut, creëert Logtenberg een Utrechtse spin-off waarmee hij een aardverschuiving wil veroorzaken.

Logtenberg wil met HUB een centrum neerzetten waar weefsels van patiënten, vooral nog patiënten met taaislijmziekte en kanker, worden opgekweekt tot mini-organen, de zogenaamde organoids. "Je kunt verschillende medicijnen niet in mensen uittesten maar straks wel in deze organoids. Daarmee kunnen we in de toekomst individuele patiënten de meest effectieve medicatie geven met de minste bijwerkingen. Een organoid wordt het persoonlijke proefkonijn van een patiënt." Een geweldig vooruitzicht, want huidige medicijnen tegen kanker en taaislijmziekte hebben vaak bijwerkingen, zijn veelal zeer kostbaar en scoren qua effectiviteit gemiddeld slechts tussen de 5 en 30 procent.

De organoid technologie is gebaseerd op het baanbrekende stamcelonderzoek van Hans Clevers, hoogleraar Moleculaire Genetica. Samen met Clevers startte Logtenberg in 2007 HUB als besloten vennootschap (bv) om de kennis van Clevers zo goed mogelijk te beschermen met patenten. Door de jaren heen groeide echter het besef dat deze kennis zo belangrijk is dat de ommezwaai van een bv naar een stichting werd gemaakt. "Het belang van de patiënt staat voorop en niet dat van de aandeelhouders."

Recent hebben verschillende zorgverzekeraars hun steun toegezegd aan de ontwikkeling van HUB met een investering van miljoenen euro's voor de komende jaren. "Ook hun belang is groot want effectieve medicijnen bij de juiste patiënt besparen heel veel geld." Logtenberg praat inmiddels ook met alle grote farmaceuten ter wereld. "Organoids kun je ook gebruiken voor het ontwikkelen en testen van nieuwe medicijnen. Nu kost zo'n ontwikkeling gemiddeld 2,5 miljard euro en vele jaren en is de slagingskans op de markt slechts 8 procent."

Het nieuwe centrum moet over vier jaar een fysieke plek op het Utrecht Science Park hebben. "HUB is een mooi vliegwiel voor Utrecht om talentvolle mensen aan te trekken, op te leiden en mee te laten doen. De grootste uitdaging wordt om HUB te organiseren met dezelfde professionaliteit, ambitie en kracht als een bedrijf. Daarvoor zoeken we sociaal bewogen toppers die gaan voor inhoud en kwaliteit en niet voor geld, status en bonussen. Rob Vries, voormalig post-doc uit het lab van Clevers en verantwoordelijk voor de dagelijkse leiding van de HUB is daar een mooi voorbeeld van." ◀

UtrechtInc for bright entrepreneurs and a healthy society

Met UtrechtInc heeft het Utrecht Science Park een succesvolle en dynamische incubator voor wetenschappers, alumni en ondernemers. Startups vinden hier ondersteuning op gebieden als financiering, coaching, huisvesting, trainingen en een uitgebreid netwerk. UtrechtInc richt zich op schaalbare en innovatieve startups (in de IT) met de focus op zorg, duurzaamheid & milieu en onderwijs. De afgelopen zes jaar heeft UtrechtInc 124 startups ondersteund. In 2014 werden vier bedrijven overgenomen en ging één bedrijf naar de beurs. Totale waarde van de vijf bedrijven op moment van overname: € 260 miljoen.

Eind 2015 opent op het USP een nieuwe Life Sciences Incubator. Tevens vinden voorbereidingen plaats voor een incubator voor duurzame bedrijven.

Stimulerend wetenschappelijk onderwijs, dat de nieuwe generatie academici vooruit helpt, bestaat niet alleen uit kennisoverdracht maar is een charismatisch proces, aldus prof. dr. Frits van Oostrom tijdens de 379e Dies Natalis van de Universiteit Utrecht. In goed onderwijs is de docent een inspiratie en voorbeeld voor zijn studenten. "Our most intense memories of our education are nearly always of a teacher, not a textbook." Hoe kijken de tien winnaars van de Vliegenthart Scriptieprijs terug op hun studie?

Tien jaar Vliegenthart Scriptieprijs

2005

Frédérique Brinkerink (Kunstgeschiedenis)

Eindscriptie: Canova à Paris, Chinard à Rome.

Na haar studie: won zij de Prix de Paris en de Prijs van werkgroep 18e eeuw en volgde

een tweede master summa cum laude in Sorbonne.

Nu: sales assistent bij één van grootste kunsthandels in Parijs.

Belangrijkste studiemoment: "Ik herinner me vooral mijn scriptiebegeleider dr. Kees Schuddeboom. Er waren veel meer goede docenten, maar hij heeft me op het spoor gebracht van de beeldhouwkunst; ik was de enige in mijn jaar. Hij had heel brede kennis en een eigen kijk op kunst. Zonder hem had ik misschien niet doorgezet. Ik kan niet vaak genoeg benadrukken hoe dankbaar ik hem ben, voor zijn hulp en visie. De scriptieprijs is een heel mooi middel om studenten te motiveren. Het heeft mij veel zelfvertrouwen gegeven."

2006

Hinze Hogendoorn (University College Utrecht/Master Neuroscience and Cognition)

Eindscriptie: The state of the art in visual object recognition.

Na studie: promotieonderzoek naar de snelheid van visuele

waarnemingen.

Nu: universitair docent bij Psychologische Functieer. **Belangrijkste studiemoment:** "De Master bestond voor een groot deel uit twee onderzoeksstages. Op afspraak van professor Frans Verstraten mocht ik voor mijn tweede stage meedraaien in een lab van Harvard. Die stage heeft mij doen besluiten om verder te gaan in de wetenschap. Als je nog geen vrouw en kinderen hebt, hoeft niks je ervan te weerhouden om eens een nacht door te werken of met collega's onder genot van een hamburger en een paar bier te praten over je onderzoek. Op die manier ben ik op het onderwerp van mijn promotieonderzoek gekomen. Ik kan het iedere student aanraden om zo intensief mee te draaien in een lab."

2007

Luuk Slooter (Psychologie, Conflict Studies)

Eindscriptie:
Cité Dreams:
An Analysis
of the French
Suburban
Riots of 2005.

Na zijn studie: won hij de Prix de Paris.
Nu: PhD bij Centre for Conflict Studies.
Belangrijkste studiemoment: “Van Psychologie herinner ik me vooral prof. Maykel Verkuyten. Hij heeft me geleerd dat goed onderzoek altijd begint met simpele vragen. Mijn eerste college bij Conflict Studies staat me ook nog bij. Iedereen was zo gemotiveerd, het was een hele interactieve omgeving. Eén college van Jolle Demmers is me heel erg bijgebleven, die over de rellen in Frankrijk. De meeste studenten Conflict Studies gaan naar gebieden als Afrika en Zuid-Amerika. Ik dacht: waarom zou ik zo ver weg gaan, hier om de hoek gebeurt het ook. Ik heb de instrumenten aangereikt gekregen om ook conflicten in Europa te begrijpen.”

2008

Filip Schuurman (Fysische Geografie)

Eindscriptie:
Dynamics of
sharp meander
bends on an
intertidal
mudflat.

Na zijn studie: werkte hij als ingenieur bij Royal HaskoningDHV en deed hij deeltijd promotieonderzoek in Utrecht naar de verplaatsing van zandbanken in rivieren.
Nu: ingenieur bij Royal HaskoningDHV.
Belangrijkste studiemoment: “Mijn hoog-

tepunt was zeker mijn afstudeeronderzoek. Ik bootste samen met Maarten Kleinhans en medaafstudeerder Wiecher Bakx een rivier na in de stroomgoot in de kelder van de Zonneveldvleugel, compleet met modder uit Zeeland. Ik probeerde uit te zoeken waarom sommige rivierbochten zo scherp zijn geworden en maakte daar een computermodel van. Het heeft mij veel gebracht: meerdere prijzen en ik kwam na mijn studie terecht als ingenieur bij Royal HaskoningDHV en kon bij Maarten Kleinhans een promotieonderzoek doen.”

2009

Isis Bûtot (Franse en Portugese taal en cultuur)

age of the novel.

Na haar studie: na enkele omzwervingen een traineeship te volgen bij Eerste de Klas (www.eerstdeklas.nl).

Nu: lerares Frans op het Herbert Vissers College in Nieuw-Vennep.

Belangrijkste studiemoment: “In de afrondende fase van mijn Bachelor volgde ik een cursus Post-Colonial Studies bij professor Paulo de Medeiros. Ik dacht altijd: ik word vertaler, maar hij heeft mij doen nadenken over het volgen van een Research Master, iets wat mij echt zou uitdagen. Hij heeft me daarin begeleid en was altijd beschikbaar, hoe druk hij ook was. Maar hij hield niet te veel de vinger aan de pols, waardoor ik hem met mijn eindscriptie nog heb kunnen verrassen.”

Dit jaar werd de tiende Vliegenthart Scriptieprijs uitgereikt, genoemd naar emeritus hoogleraar Scheikunde prof. dr. Hans Vliegenthart die van 1999 tot 2004 voorzitter was van het Utrechts Universiteitsfonds en onder wiens leiding het fonds stevig inzette op een goede band tussen de universiteit en haar alumni. De tien winnaars geven ons een inkijkje in hun studieloopbaan. Hoe hebben ze hun opleiding ervaren en wat waren daarin de sleutelmomenten?

2010

Kay Wiebrands (Biomedische wetenschappen)

Eindscriptie:
A role of
epithelial-
mesenchymal
transitions in
carcinogenic

progression.

Na zijn studie tot nu: PhD-onderzoek, eerst aan MIT in Boston, nu aan het Hubrecht Instituut.

Belangrijkste studiemoment: “De Masters voor Biomedische Wetenschappen bestaan uit twee langere wetenschappelijke stages. Eén ervan heb ik mogen volgen in San Francisco. Ik heb het altijd leuk gevonden om me bezig te houden met al die kleine practicumdingen — pipetteren, kleuren enzovoort — en ik kon dat altijd vrij zelfstandig doen, maar in Amerika stond ik er ineens helemaal alleen voor. Ik vond dat heel leerzaam.”

2011

Koen Docter (Franse taal en cultuur/Sociale geografie)

Eindscriptie: Cruel murderers, dangerous fanatics or exotic strangers:

The representation of Muslims and Islam in the French and Dutch press in the late nineteenth century.

Na zijn studie: won hij de Prix de Paris en heeft hij een jaar gestudeerd aan École des Hautes Études en Sciences Sociales in Parijs.

Nu: PhD European University Institute in Florence.

Belangrijkste studiemoment: "Mijn interesse voor beeldvorming over moslims is geleidelijk gekomen. Tijdens mijn Bachelor deed ik al cursussen op het gebied van Islam. Tijdens mijn master kon ik een stage doen bij de Volkskrant. Daardoor kwam ik op het spoor van media en beeldvorming, en vooral hoe er in kranten geschreven werd. Mijn begeleiders bij Frans en Sociale geografie moedigden aan dat ik onderzoek deed dat niet heel specifiek binnen de grenzen van één discipline viel. In Utrecht word je goed opgeleid tot zelfstandig onderzoeker, je methodische vaardigheden zijn goed ontwikkeld. Dat merk ik nu ik in een internationale omgeving werk."

2012

Max Potters (Natuur- en sterrenkunde/Wiskunde)

Eindscriptie: Equilibrium statistical mechanics of the 2D Euler and

Shallow water models.

Na zijn studie tot nu: promotieonderzoek aan de TU Delft.

Belangrijkste studiemoment: "Mijn studie-jaren zijn fantastisch geweest. De faculteit gaf studenten veel keuzevrijheid en de docenten brachten de vakken tot leven. Verder steunden mijn begeleiders mijn wens om een periode in het buitenland te studeren. Hierdoor heb ik een jaar in het prachtige Lyon mogen wonen en studeren, met als resultaat een prijswinnende scriptie. Ik heb de universiteit met een glimlach, en een gereedschapskist om problemen op een systematische manier te kunnen oplossen, verlaten."

2013

Tabitha van Zinnen (Religiestudies)

Eindscriptie: Pussy Riot's Punk Prayer: Blasfemie, parrèsia en de strijd

om vrijheid.

Tijdens haar studie tot nu: docent levensbeschouwing en afdelingsleider aan het Baanderherencollege in Boxtel.

Belangrijkste studiemoment: "Het werken in kleine groepen medestudenten met Christoph Baumgartner aan de analyse van teksten was zeer interessant. Zijn kritische benadering en grote zorgvuldigheid vond ik inspirerend en hebben mij uitgedaagd om mijn afstudeeronderzoek

met eenzelfde houding uit te voeren. Het onderzoek naar de Pussy Riot case heeft mijn perspectief op de huidige situatie in Rusland verbreed en ik ben de politieke ontwikkelingen in de afgelopen jaren dan ook met veel interesse blijven volgen. De scriptieprijs voelde als een prachtige beloning voor mij en mijn gezin na vele jaren intensief studeren naast mijn baan in het voortgezet onderwijs."

2014

Linda Henricks (Farmacie)

Eindscriptie: What is the role of RasGRP1 and SOS1 in colorectal

cancer?

Nu: PhD bij het Nederlands Kanker Instituut.

Belangrijkste studiemoment: "In San Francisco, waar ik mijn afstudeeronderzoek deed, wist ik: dit is wat ik leuk vind, hier wil ik mee verder. De uitkomst van het onderzoek was heel verrassend: meestal bevorderen eiwitten het ontstaan van kanker, maar bij dit eiwit was het effect tegenovergesteld. Dit onderzoek was heel erg interessant, maar ik wilde uiteindelijk iets doen dat concreter was. Na terugkomst had ik in mijn laatste jaar college van prof. Jan Schellens over oncologie, heel patiëntgericht. Ik heb hem na het college aangesproken en nu is hij mijn promotor bij het Nederlands Kanker Instituut. Het kan echt iets opleveren voor mensen." ◀

Als correspondent zit je overal met je neus boven op

Na zijn HBO-studie Journalistiek volgde NOS-correspondent in Londen **Tim de Wit** de master Internationale Betrekkingen in Historisch Perspectief. Groot-Brittannië is inmiddels zijn derde land als correspondent. Hij doet verslag van zijn loopbaan.

The Economist. Elke week kregen we tijdens de werkgroep van Vincent Falger de opdracht om een flink aantal artikelen uit The Economist te lezen en er vervolgens pittig over te discussiëren. Ik wist niet wat me overkwam. Tijdens mijn HBO-studie Journalistiek was ik vooral bezig geweest met de vaardigheden van het journalistieke vak. Hoe bouw je een verhaal op? Hoe ga je met bronnen om? En hoe monteer je een uur opnames tot drie minuten radio? Maar The Economist wekelijks uitspitten, analyses schrijven en er met medestudenten over debatte-

ren... Dat was ik totaal niet gewend.

Ik moet er aan denken, terwijl ik nu op mijn Londense kantoor naar de nieuwste editie van The Economist zit te kijken. Tegenwoordig lees ik 'm wekelijks naast andere kranten en magazines. Lezen, analyseren en het vervolgens tot heldere tv- en radioverhalen omvormen is iets wat ik nu elke dag doe. Nog steeds ben ik blij dat ik na mijn HBO-studie de master Internationale Betrekkingen in Historisch Perspectief ben gaan volgen.

Al tijdens mijn studie wist ik dat ik graag correspondent wilde worden. Verhalen vertellen, landen en culturen proberen uit te leggen aan de hand van reportages. Alleen had ik tijdens de buluitreiking in 2008 nooit gedacht dat ik in 2015 al aan mijn derde land bezig zou zijn.

Ik had toen net mijn eerste baan bemachtigd, op de buitenlandredactie van het NOS Journaal. Maarten van Rossem, die de bul uitreikte, waarschuwde me al: "Alsjeblieft, doe het niet. De NOS hobbelt zo achter al het populaire gedoe aan. Dat is niks joh. En als je wil dat ik het je nog eens uitleg, moet je bellen. Maar niet voor 13 uur 's middags, want dan slaap ik nog."

Met die opbeurende woorden liet ik Utrecht achter me. In 2009 verhuisde ik naar Zuid-

Afrika, het begin van een compleet ongewis avontuur. Baan opgezegd en via freelance klussen hopen op een houdbaar correspondentschap. Dat bleek zeker in het begin veel moeilijker dan ik had gedacht. Veel media zaten totaal niet te wachten op mijn verhalen. Maar het WK Voetbal bracht redding: plotseling kwam Zuid-Afrika vol in de schijnwerpers en wist ik de ene na de andere klus binnen te slepen.

In 2011 solliciteerde ik op een NOS-functie in Berlijn, om van daar uit over Duitsland te berichten. Een feest was het, om in de meest boeiende stad van de 20ste eeuw verhalen te maken. Of het nu de door de NSA afgeluisterde mobiel van Merkel was, viering van 25 jaar na de Val van de Muur of het bezoek van president Obama aan Berlijn: als correspondent zit je overal met je neus boven op.

En begin dit jaar deed zich plots de kans voor om TV-correspondent in Londen te worden voor de NOS. Ik rolde meteen de verkiezingscampagne in. Weer een totaal andere wereld. Al dacht ik wel even aan Maarten van Rossem toen ik verslag stond te doen van de nieuwe Royal Baby. Ik zal 'm toch nog eens bellen.

Culturele Zondagen Colleges

Zomervakantie in het Universiteitsmuseum

dichtbij

MuseumJeugdUniversiteit

En er was licht

Studium Generale

Het podium voor lezing en debat van de Universiteit Utrecht. Altijd voor iedereen gratis toegankelijk.

► www.sg.uu.nl

Dinsdag 1 september

Aula Academiegebouw **Geschiedenis voor straks**

In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst. Maar kunnen we er wel van leren? Historicus Maarten van Rossem over de rol van geschiedenis in een samenleving die niet verder kijkt dan de dag van morgen.

Zondag 6 september en 18 oktober

Winkel van Sinkel **Culturele Zondagen Colleges**

Over middeleeuwse spot en parodie met dr. Katell Lavéant — expert Franstalige (vrolijke) cultuur — en over het sociale babybrein met ontwikkelingspsycholoog prof. dr. Chantal Kemner.

Maandag 14, 21 en 28 september

Aula Academiegebouw **En er was licht**

We verkennen de mogelijkheden van licht in de beeldende kunst, architectuur en literatuur. Wat betekent het voor de mens? Met onder meer Joost Zwagerman.

Maandag 12 en 26 oktober en 9 november

Aula Academiegebouw **Terrorisme dichtbij**

Terrorismepreventie, deradicalisering en terugkerende jihadstrijders: wat betekent terrorisme voor Utrecht? En hoe pak je radicalisering aan? Met onder meer Beatrice de Graaf.

Universiteitsmuseum

Ga op onderzoek uit en ontdek de wetenschapper in jezelf in het Universiteitsmuseum Utrecht.

► www.universiteitsmuseum.nl

Programma zomervakantie

Wat leeft er in de vijver?

Workshop voor kinderen van 8 tot 12 jaar. Kikkervisjes, posthoornslakken, bootsman-netjes. Wat zit er in de vijver en hoe leven ze daar? In de zomervakantie kun je ze van dichtbij bekijken. Vang ze met een schepnet en onderzoek het leven in de vijver.

Museumspecial

Waarom zitten je ogen van voren? Waar zit de neus van een dolfijn en bestaat een blobvis echt? In de museumspecials gaan de bezoekers samen met een Jeugdlaborant op onderzoek uit om spannende vragen te beantwoorden.

Jaar van het licht

MuseumJeugdUniversiteit

2015 is het internationale jaar van het licht. Tijdens de vier MuseumJeugdUniversiteit-colleges ontdekken kinderen wat het oudste licht is, wat zonlicht te maken heeft met ADHD en hoe een zonnecel werkt.

Zondag 13 september

Hoe helpt licht om levende cellen te begrijpen?

Wat gebeurt er allemaal in een cel? Het is met licht zichtbaar te maken! (Natuurkundige en celbioloog Lukas Kapitein)

Zondag 11 oktober

Wat kan je leren van het oudste licht uit het Universum?

Kosmische achtergrondstraling is het oudste licht in het 13,8 miljard jaar oude heelal. Het licht dateert uit de tijd dat het universum nog piepjong was, slechts 380.000 jaar oud. (Theoretisch natuurkundige Stefan Vandoren)

Zondag 15 november

Kan zonlicht ADHD verminderen?

In zonnige landen komt ADHD veel minder voor dan in Nederland. Dat heeft te maken met het zonlicht en ook met hoeveel iemand op zijn smartphone en iPad zit. Echt! (biologisch psycholoog Martijn Arns)

Zondag 13 december

Hoe werkt een zonnecel?

Een zonnepaneel op je dak zet het zonlicht om in stroom. Handig hè? (Zonnecel-onderzoeker Dr. Wilfried van Sark)

Speciaal voor alumni

►► Volledige agenda op www.uu.nl/alumni

Vrijdag 4 september

Voor jonge alumni Pubquiz

Strijd samen met je mede-alumni tegen een panel van wetenschappers, alumni en bekende Utrechtse om de alumnitrofee.

Donderdag 8 oktober

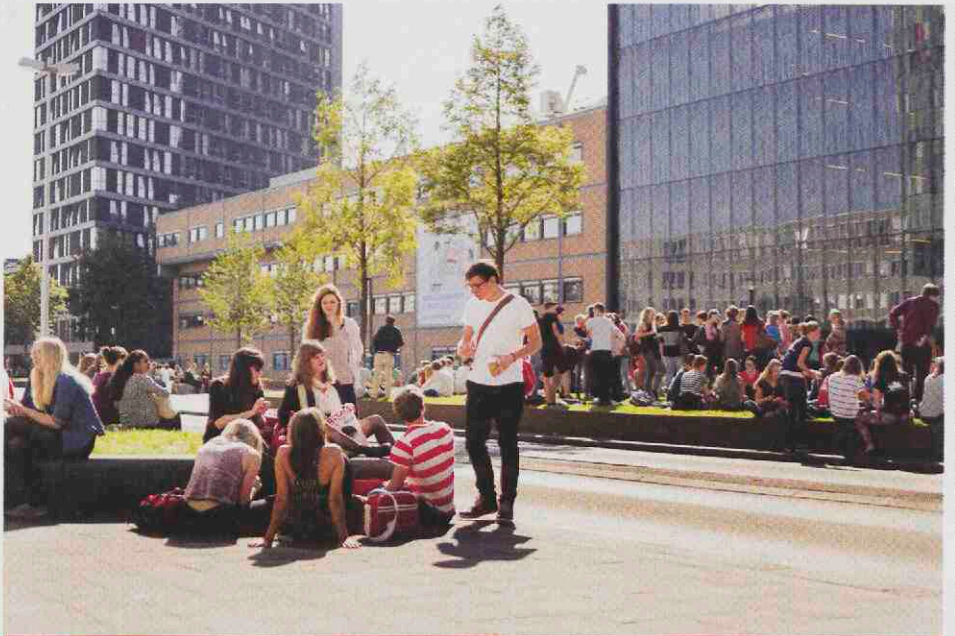
Voor jonge alumni Workshop Manage je Baas i.s.m. Schouten en Nelissen

Je baas managen, hoe doe je dat? Tijdens deze interactieve workshop krijg je inzicht in hoe je invloed kunt uitoefenen op je baas op een manier die goed is voor beiden.

Donderdag 29 oktober

Voor jonge alumni Coachcafé

In het coachcafé ga je, onder begeleiding van professionele coaches, aan de slag met vragen als: wat zijn mijn talenten, hoe kan ik ze aanwenden en waar word ik gelukkig van? Na afloop is er een netwerkborrel waar je veel nieuwe contacten op kunt doen.

Woensdag 14 oktober

Paushuize

Symposium 'Blik op wetenschap'

Een kijkje in de arbeidsmarkt van de toekomst

Werken in Nederland is topsport! Nederlanders werken relatief weinig maar compenseren dat met een internationaal geprezen hoge arbeidsproductiviteit die alsmäär blijft groeien doordat we steeds hoger opgeleid zijn en werken met apparatuur die steeds geavanceerder is.

Maar niet iedereen kan of wil mee in dit topsportklimaat. Onze arbeidsmarkt kent een aantal structurele onevenwichtigheden. Werknemers, zelfstandigen, werkgevers en de overheid zijn gebaat bij een arbeidsmarkt, waarin elk talent optimaal tot zijn recht komt en ieder individu een rol kan vervullen: een duurzame arbeidsmarkt.

Het probleem? Een groot deel van de werkenden wordt overbenut, terwijl degenen die buiten de arbeidsmarkt vallen, consequent onderbenut worden. Er bestaan ook verschillende

groepen deelnemers aan het arbeidsproces die hun talent niet volledig tot hun recht kunnen laten komen. Denk aan vrouwen en mensen met een allochtone herkomst die nog altijd moeizaam de top bereiken en onder hun niveau werken. Andere problemen zijn er voor mensen met een beperking en ouderen met een verminderde arbeidsproductiviteit doordat hun opleiding of ervaring niet meer aansluit bij de vraag van de markt. Omdat werkgevers niet meer bereid zijn om in hen te investeren, vallen deze mensen vaak gedeeltelijk of zelfs volledig buiten het arbeidsproces. De kloof tussen mensen met een baan en mensen die buiten het arbeidsproces vallen, wordt alsmäär groter.

Tijdens het symposium 'Blik op wetenschap' gaan we verkennen welke veranderingen in gedrag, wet en regelgeving nodig en mogelijk zijn om een duurzame arbeidsmarkt dichterbij te brengen. En we gaan in op de verandering van de rol die iedere deelnemer aan het arbeidsproces — dus ook jij — zou kunnen spelen.

►► Meer informatie en aanmelden:
www.uu.nl/blikopwetenschap

Het Koningsbergergebouw

In april is er een nieuw onderwijsgebouw voor bèta- en geostudenten in gebruik genomen op het Utrecht Science Park. Het Koningsbergergebouw is vernoemd naar de hoogleraar Plantkunde en rector V.J. Koningsberger (1895–1966). Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog was Koningsberger de eerste Nederlandse hoogleraar die openlijk protesteerde tegen het *berufsverbot* voor Joodse docenten.

Het gebouw telt drie collegezalen met een totale capaciteit van 600 plekken. Vanaf september vinden bovendien alle practica van de Utrechtse lifesciences-opleidingen — dus ook die van biomedische wetenschappen en geneeskunde — plaats op de bovenste verdiepingen. Als alle collegezalen, overlegruimten, studie- en practiclekken volledig bezet zijn, zijn er zo'n 1400 studenten in het gebouw aanwezig. Er is inmiddels een fietspad aangelegd dat leidt naar de nieuwe fietsenstalling onder het gebouw waar 1600 fietsen gestald kunnen worden.